

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

دانشکده ادبیات و علوم انسانی

پایان نامه کارشناسی ارشد در رشته فرهنگ و زبانهای باستانی

اهمیت و تقدس گاو در ادیان و اساطیر ایران و هند باستان

توسط
سارا نساج کریمی

استاد راهنما:
دکتر گلنار قلعه خانی

۱۳۸۷/۰۷/۱۰

اسفندماه ۱۳۸۶

۱۴۰۲۷۱

به نام خدا

اهمیت و تقدس گاو در ادیان و اساطیر ایران و هند باستان

به وسیله

سارا نساج کریمی

پایان نامه

ارائه شده به تحصیلات تکمیلی دانشگاه به عنوان بخشی
از فعالیت های تحصیلی لازم برای اخذ درجه کارشناسی ارشد

در رشته‌ی

فرهنگ و زبان‌های باستانی ایران

از دانشگاه شیراز

شیراز

جمهوری اسلامی ایران

ارزیابی شده توسط کمیته پایان نامه با درجه: عالی

دکتر گلنار قلعه خانی ، استادیار بخش زبان‌های خارجی و زبان‌شناسی (رئیس کمیته)
دکتر محمود رضا دستغیب بهشتی ، استادیار بخش زبان‌های خارجی و زبان‌شناسی
دکتر علیرضا انوشیروانی ، استادیار بخش زبان‌های خارجی و زبان‌شناسی

اسفند ماه ۱۳۸۶

تقدیم به خوبان زندگی؛

پدرم که هستی ام از برکت دستانِ مهر باش لبرین است

و

بی‌مانندترین اسطوره‌ی عشق و فداکاری، مادرم

سپاسگزاری

سپاس و ثنا یگانه خالقی را که ذرات وجودم از جوشش مهرش جان می‌گیرد، او که
یگانه‌ترین در عظمت، تنها ترین در اوج و پاک‌ترین در وجود است.
بر خود لازم می‌دانم از سروران ارجمند؛ سرکار خانم گلنار قلعه‌خانی- استاد راهنمای- و جناب
آقایان دکتر محمودرضا دستغیب‌بهشتی و دکتر علیرضا آنوشیروانی- اساتید مشاور- که در به انجام
رساندن این پژوهش مرا یاری نمودند، کمال قدردانی را بنمایم.
همچنین از معاونت محترم کتابخانه‌ی دانشکده‌ی ادبیات (دانشگاه فردوسی)- سرکار خانم
زهره طوسی- به جهت مساعدت ایشان در تأمین منابع مورد نیاز و دوست گرامی - سرکار خانم
سارا توحیدی- به خاطر همکاری در ویرایش متن پایان‌نامه، صمیمانه سپاسگزارم.
سپاسی بی‌شائبه دارم از خانواده‌ی مهربانم که همواره مشوق اصلی من در تمام دوران
تحصیل بوده‌اند. موفقیت خویش را قطعاً مرهون زحمات بی‌دریغ و حمایت‌های عاشقانه‌ی ایشان
بوده و هستم.
عشق من تقدیم همه‌ی این عزیزان باد.

چکیده

اهمیت و تقدس گاو در ادیان و اساطیر ایران و هند باستان

توسط

سارا نستاج کریمی

پژوهش حاضر از یک سو به بررسی علل تکریم و تقدس گاو در ایران و هند باستان (در میان بومیان و نیز مهاجران آریایی) و جایگاه آن در ادیان و اساطیر این دو تمدن کهن می‌پردازد و از سوی دیگر شخصیت‌ها، افسانه‌ها و اسطوره‌های شکل گرفته بر پایه‌ی این موضوع را معرفی می‌نماید.

این پژوهش که به شیوه‌ی کتابخانه‌ای صورت گرفته، شامل ۶ فصل است. فصل اول که تحت عنوان کلیات ارائه گردیده، شامل بیان مسأله، هدف و ضرورت تحقیق، پیشینه‌ی تحقیق و تعریف واژگان کلیدی می‌باشد. در فصل دوم به بررسی مهاجرت هند و اروپائیان و تأثیر شیوه‌ی اقتصادی و تعصبات شبانی ایشان بر نظام اجتماعی و دیانت آنها و انگیزه‌های اولیه‌ی تکریم گاو پرداخته شده است. فصول سوم و چهارم به ترتیب به بررسی جغرافیا، نظام اجتماعی، دین، عقاید بومیان، افسانه‌ها و اسطوره‌های مرتبط با گاو در ایران و هند باستان اختصاص یافته است. در فصل پنجم اسطوره‌ی قربانی، اندیشه‌ی قربانی گاوی، جایگاه آن در آفرینش جهانی و نهایتاً علل تحریم ذبح گاو- که به تقدس آن دامن زده- مورد بررسی قرار گرفته است. در نهایت، در فصل ششم به جمع‌بندی و نتیجه‌گیری و پیشنهادات پرداخته شده است. از آنجاییکه پژوهش‌های انجام پذیرفته حول محور این موضوع - که از اهمیت شایانی در ادیان و اساطیر این دو تمدن کهن و خویشاوند برخوردار است- محدود و پراکنده می‌باشند، پژوهندۀ سعی در ارائه رساله‌ای کامل و منسجم در این خصوص داشته است که امید است برای استفاده‌ی علاقهمندان مفید واقع گردد.

فهرست مطالب

عنوان	صفحه
فصل اول: مقدمه	۱
۱-۱- کلیات	۱
۲-۱- تعریف اسطوره	۲
۳-۱-۲- دلیل وجودی اسطوره	۳
۳-۲-۱- اصل و ماهیت و زمان اسطوره‌ها	۳
۳-۳- تعریف دین	۳
۴-۱- ارتباط دین و اسطوره و بیان نمادین ساختهای اجتماعی	۵
۵-۱- تعریف واژه‌ی گاو	۵
۶-۱- روش تحقیق	۶
۶-۷-۱- پیشینه‌ی تحقیق	۶
۸- یادداشت‌های فصل اول	۸
فصل دوم : بررسی کلیاتی درباره‌ی نحوه‌ی زندگی، روش اقتصادی و دیانت آریایی	۹
۹-۱- هندواروپائیان	۹
۹-۲- هند و ایرانیان	۹
۱۰-۳- ایران و هند	۱۰
۱۱-۴-۲- اقتصاد بر پایه‌ی گاوداری و تأثیر آن بر شیوه‌ی زندگی آریاییها	۱۱
۱۳-۱-۴-۲- ریشه‌ها و منشاء معیشت شبانی و اهلی کردن دامها	۱۳
۱۳-۲-۴-۲- علت اهلی کردن گاو	۱۳

عنوان

صفحه

۱۴	۲-۵- دین آریایی
۱۶	-۱- مذهب اولیه‌ی آریاییها هند و ایران
۱۷	یادداشت‌های فصل دوم
۱۸	فصل سوم: بررسی جایگاه گاو در ادیان و اساطیر ایران باستان
۱۸	۳-۱- وضعیت جغرافیایی فلات ایران
۱۹	۳-۲- اولین مناطق شهرنشینی در فلات ایران
۱۹	۳-۳- ساکنان اولیه‌ی فلات ایران
۲۰	۳-۴- اهمیت گاو در عقاید و دیانت اقوام بومی فلات ایران
۲۱	۳-۵- ورود آریاییها به فلات ایران
۲۱	۳-۶- دین آریاییهای ساکن در فلات ایران
۲۲	۳-۷- جایگاه گاو در آئین مهرپرستی
۲۲	۳-۸- جایگاه گاو در عقاید زردشتی
۲۴	۳-۸-۱- بهمن امشاسپند
۲۵	۳-۸-۲- سپن‌دارمد امشاسپند
۲۵	۳-۸-۳- امرداد امشاسپند
۲۵	۳-۸-۴- ماه آیزد
۲۶	۳-۸-۵- آیزدمهر
۲۷	۳-۸-۶- بهرام
۲۸	۳-۸-۷- تیشتر
۲۹	۳-۸-۸- درواسپا
۳۰	۳-۸-۹- گوش (گگوش اورون)
۳۲	۳-۹- گاو در اساطیر ایرانی
۳۳	۳-۹-۱- شیز گاو
۳۴	۳-۹-۲- خون گاو
۳۵	۳-۹-۳- شاخ گاو
۳۵	۴-۹-۴- ادرار گاو
۳۵	۴-۹-۵- نطفه‌ی گاو
۳۶	۶-۹-۶- ارتباط گاو با ماه

عنوان

صفحه

۳۷	۳-۹-۷- ارتباط گاو و زمین.....
۳۸	۳-۹-۸- گاو و انتقال فره.....
۳۹	۳-۹-۹- گاو یکتا آفریده.....
۴۱	۳-۹-۱۰- گاو هدیوش.....
۴۲	۳-۹-۱۰-۱- گوپت شاه.....
۴۳	۳-۹-۱۱- گاو کیهانی.....
۴۴	۳-۹-۱۲- گاو میانجی (مرزبان).....
۴۵	۳-۹-۱۳- فریدون و گاو برمايه.....
۴۸	۳-۹-۱۳-۱- کاوه و درفش کاویانی.....
۴۹	۳-۹-۱۴- جایگاه گاو در نجوم.....
۵۰	۳-۹-۱۵- گاو در گاهشماری ایرانی.....
۵۲	۳-۹-۱۶- گاو، رَدِ چارپایان.....
۵۲	۳-۹-۱۷- نقش گاو در بازسازی جهان مزدایی (فرشگرد).....
۷۸	یادداشت‌های فصل سوم
۶۰	۳-۹-۱۸- فصل چهارم: بررسی جایگاه گاو در ادیان و اساطیر هند باستان.....
۶۰	۴-۱- جغرافیای هند.....
۶۱	۴-۱- ۲- بومیان هندی پیش از ورود آریائیها
۶۱	۴-۱- ۳- آریائیهای هند.....
۶۲	۴-۱- ۴- ادیان و مذاهب قدیم هند.....
۶۲	۴-۱- ۴- ۱- دین قبل از عصر ودا
۶۲	۴-۱- ۴- ۱- ۱- توتیمیسم در هند باستان
۶۳	۴-۱- ۴- ۲- آنیمیسم در هند باستان
۶۴	۴-۱- ۴- ۳- فالیسم در هند باستان
۶۵	۴-۱- ۴- ۲- دین ودا
۶۵	۴-۱- ۴- ۳- دین برهمن
۶۶	۴-۱- ۴- ۳- ۱- برهمن و آتمن (Atman)
۶۶	۴-۱- ۴- ۴- دین هندو
۶۷	۴-۱- ۴- ۴- ۱- اصول اعتقادی دین هندو

عنوان

صفحه

۶۸	- تثلیث خدایان در دین هندو	-۲-۴-۴-۴
۶۸	- مراسم دین هندو	-۳-۴-۴-۴
۶۸	- دین جاین	-۴-۴-۴
۶۹	- دین بودا	-۶-۴-۴
۷۰	- تقدس گاو در هند	-۷-۴-۴
۷۱	- علل تکریم گاو در هند	-۱-۷-۴-۴
۷۲	- جایگاه گاو در مراسم و آئینهای مذهبی هندو	-۲-۷-۴-۴
۷۲	- گاو، بزرگترین تابو در هندوئیسم	-۳-۷-۴-۴
۷۳	- تقدس گاو تا به امروز	-۴-۷-۵-۴
۷۳	- گاو در اساطیر قبل از ودایی	-۴-۵-۴
۷۴	- گاو در اساطیر ودایی	-۶-۴
۷۵	- دیاوس و پریشوی؛ ورز و ماده گاو نمادین	-۴-۶-۴
۷۵	- ایندرا (Indra)	-۲-۶-۴
۷۶	- ماروت‌ها (Maruts)	-۳-۶-۴
۷۶	- ریبهوها (Ribhu)	-۴-۶-۴
۷۶	- سومه (Soma)	-۵-۶-۴
۷۷	- آدیتی (Aditi)	-۶-۶-۴
۷۸	- سویتری (Savitri)	-۷-۶-۴
۷۸	- اوشه (Usha)	-۸-۶-۴
۷۸	- راتری (Ratri)	-۹-۶-۴
۷۹	- اشونین‌ها (Ashwins)	-۱۰-۶-۴
۷۹	- رودره (Rudra)	-۱۱-۶-۴
۸۰	- واج (Vach/vac)	-۱۲-۶-۴
۸۰	- یمه (yama)	-۱۳-۶-۴
۸۰	- ماده گاو فراوانی- سورابهی- (Surabhi)	-۱۴-۶-۴
۸۱	- گاو در اساطیر هندو	-۷-۴
۸۲	- شیوا (Shiva)	-۱-۷-۴
۸۲	- ناندی (Nandi)	-۲-۷-۴
۸۳	- آدیتی هندو	-۳-۷-۴

عنوان

صفحه

۸۳	- کریشنا (Krishna) ۴-۷-۴
۸۵	- سورابهی (Surabhi)؛ ماده گاو فراوانی ۵-۷-۴
۸۶	- کامادنو (Kamadhenu)؛ ماده گاو برآورندهی آرزوها ۶-۷-۴
۸۶	- ناندینی (Nandini) ۷-۷-۴
۸۷	۱-۷-۹-۴ - شدت گناه دزدیدن ماده گاوی از برهمن
۸۹	یادداشت‌های فصل چهارم
۹۴	فصل پنجم: بررسی آئین قربانی و قربانی گاو در ایران و هند باستان
۹۴	۱-۵ - کلیاتی دزباره‌ی قربانی
۹۴	۱-۱-۵ - قصد از قربانی کردن
۹۵	۲-۱-۵ - انواع قربانی
۹۵	۲-۵ - اسطوره‌ی قربانی اولیه و آغاز آفرینش
۹۵	۳-۵ - قربانی اولیه و آغاز حیات در ایران باستان
۹۶	۱-۳-۵ - قربانی گاو در آئین میترا (Mitraism)
۹۷	۲-۳-۵ - قربانی گاو در آئین و اساطیر زردهشتی
۹۷	۴-۵ - آئین‌های قربانی در ایران باستان
۹۸	۱-۴-۵ - قربانی خونی در عیلام باستان
۹۹	۲-۴-۵ - قربانی خونی در زمان هخامنشیان
۹۹	۳-۴-۵ - قربانی خون در زمان پارتیان
۹۹	۴-۴-۵ - قربانی خونی در زمان ساسانیان
۱۰۰	۵-۴-۵ - زردهشت و مقابله با قربانی خونی
۱۰۱	۶-۴-۵ - بازگشت به آئین قربانی خونی پس از زردهشت
۱۰۲	۷-۴-۵ - قربانی خونی در ایران اسلامی
۱۰۳	۵-۵ - قربانی اولیه و آغاز حیات در هند باستان
۱۰۳	۶-۵ - قربانی خونی بین اقوام بومی هند
۱۰۳	۷-۵ - قربانی خونی در ادوار بعدی (پس از ورود آریائیان)
۱۰۴	۱-۷-۵ - قربانی خونی در دین ودا
۱۰۵	۲-۷-۵ - قربانی خونی در دین برهمن
۱۰۶	۳-۷-۵ - قربانی خونی در دین هندو
۱۰۶	۴-۷-۵ - قربانی خونی در آئین جین

عنوان

صفحه

۱۰۷.....	۵-۷-۵- قربانی خونی در آئین بودا
۱۰۷.....	۶-۷-۵- مقابله با قربانی خونی و حمایت از گاوها در هند
۱۰۹.....	یادداشت‌های فصل پنجم
۱۱۲.....	فصل ششم: نتیجه
۱۱۶.....	پیشنهادات
۱۱۷.....	شکل‌ها و تصاویر
۱۶۱.....	کتابنامه
۱۶۱.....	منابع فارسی
۱۷۰.....	منابع لاتین
۱۷۲.....	منابع اینترنتی

فهرست شکل‌ها و تصاویر

عنوان	صفحه
شکل شماره ۱ - معبد زیگورات چغازنبیل	۱۱۸
شکل شماره ۲ - سرستون گاوی	۱۱۹
شکل شماره ۳ - قربانی گاو در آئین میترا	۱۲۰
شکل شماره ۴ - حکاکی معبد مهری	۱۲۱
شکل شماره ۵ - تولد ایزد مهر	۱۲۲
شکل شماره ۶ - زیگورات چغازنبیل	۱۲۳
شکل شماره ۷ - تئوشبا	۱۲۴
شکل شماره ۸ - ایزد اورارتیوی ایستاده بر پشت گاو	۱۲۵
شکل شماره ۹ - نقش گاو بالدار بر دیوارهای کاخ شوش	۱۲۶
شکل شماره ۱۰ - لاماسوها، گاوهای بالدار نگهبان، تخت جمشید	۱۲۷
شکل شماره ۱۱ - ناندی در معبد شیوایی	۱۲۸
شکل شماره ۱۲ - گاو بر آورنده‌ی آرزوها	۱۲۹
شکل شماره ۱۳ - کره گیری از اقیانوس شیر	۱۳۰
شکل شماره ۱۴ - نقش برجسته ریشی	۱۳۱
شکل شماره ۱۵ - صورت فلکی ثور	۱۳۲
شکل شماره ۱۶ - ستاره‌ی تیشر	۱۳۳
شکل شماره ۱۷ - مکشوفات باستان‌شناسی از تپه سیلک	۱۳۴
شکل شماره ۱۸ - پاشوپتی	۱۳۵
شکل شماره ۱۹ - ایندرا	۱۳۶
شکل شماره ۲۰ - سویتری	۱۳۷
شکل شماره ۲۱ - ایزد بانوی باران (تمدن مو亨جودارو)	۱۳۸
شکل شماره ۲۲ - ناندینی	۱۳۹

عنوان

صفحه

۱۴۰	شکل شماره ۲۳- راتری
۱۴۱	شکل شماره ۲۴- رو دره
۱۴۲	شکل شماره ۲۵- یمه
۱۴۳	شکل شماره ۲۶- سورابهی
۱۴۴	شکل شماره ۲۷- شیوا- شاکتی بر مرکب ناندی
۱۴۵	شکل شماره ۲۸- ناندی ناظر رقص تانداوا
۱۴۶	شکل شماره ۲۹- گیاه هوم
۱۴۷	شکل شماره ۳۰- ناندی محافظ لینگای شیوا
۱۴۸	شکل شماره ۳۱- کریشنای فلوت زن
۱۴۹	شکل شماره ۳۲- کریشنای گاویان
۱۵۰	شکل شماره ۳۳- مهرهای یافت شده در هاراپا و موهنجودارو
۱۵۱	شکل شماره ۳۴- فستیوال روز گاو در هند
۱۵۲	شکل شماره ۳۵- تکریم گاو در هند
۱۵۳	شکل شماره ۳۶- ربیتون گاوی
۱۵۴	شکل شماره ۳۷- شیوا در حال اجرای رقص تانداوا
۱۵۵	شکل شماره ۳۸- تمدن موهنجودارو
۱۵۶	شکل شماره ۳۹- حکاکی بر صخره‌ی حسنلی
۱۵۷	شکل شماره ۴۰- نقش بازسازی شده‌ی لاماسو‌ها
۱۵۸	شکل شماره ۴۱- ورزاؤ سفالین، چغازنبیل
۱۵۹	شکل شماره ۴۲- نبرد نمادین شیر و گاو، تخت جمشید
۱۶۰	شکل شماره ۴۳- پادشاه گوتی در برابر ایزد- گاو

فهرست نشانه‌ها و علائم اختصاری

نشانه شرح

فتحه	a
«ا» فارسی امروز ایران در «شاد».	â
«ا» عربی در «شاعر».	ā
an فرانسوی	ä
aw انگلیسی	ā
ب	b
ص	c
ج	č
چ	č
س	ç
د	d
ذ	ð
کسره‌ی فارسی امروز ایران.	e
یای مجھول، بلندتر از e.	ē
کسره در «سه».	ə
کسره در «دل».	ə
ف	f
گ	g
غ	γ
هـ	h
ح	H
۱. کسره‌ی عربی، ۲. «ی» در «پیر».	i

نشانه شرح

یا معرف نامیده می‌شود، «ی» در «پیر».	ī
ج	j
ک	k
ل	l
م	m
ن	n
«نگ» در «چنگ».	ŋ
«نگ» در چنگ	ŋ'
ضمه‌ی فارسی امروز ایران.	o
واو مجھول، بلندتر از ۵.	ō
پ	p
ق	q
ر	r
ر، مانند مصوتها تلفظ می‌شود، یعنی در ادای آن مخرج باز است.	r
س	s
w	ş
ش	š
ت	t
ت، در پایان واژه‌های اوستایی می‌آید.	t̪
ط	ṭ
خ	x
ادای آن چون «خ» شروع می‌شود و مانند "w" پایان می‌پذیرد.	x̪
«ی» در «یک».	y
ز	z
ژ	ž
v	β
ث	θ
ریشه‌ی فعلی	✓
صفحه	ص.

فصل اول

مقدمه

۱-۱- کلیات

برای سفر به عمق ناخودآگاه مردم یک ملت، و کشف ریشه‌ی بسیاری از باورها، عقاید، افسانه‌های ملی-مردمی، و حتی برخی باورهای دینی، ناگزیر از مطالعه‌ی اسطوره می‌شویم. و نیز بالعکس بررسی اعتقادات دینی یک تمدن می‌تواند دلیل شکل گرفتن بسیاری از آداب و رسوم فرهنگی و پیدایش اسطوره‌ها را به ما بنمایاند.

«دانش اسطوره‌شناسی در شناسایی تاریخ تمدن، روشن ساختن گوشه‌های تاریک ساخته‌ای اجتماعی کهن و پی بردن به طرز تفکر و اعتقادات مردمان دوران باستان، بسیار مفید است. اگر تحلیل دقیق و فراگیری از اساطیر به عمل نیاید، بار سنگین مطالعه درباره‌ی تاریخ کهن بر دوش باستان‌شناسی می‌افتد. دانش اساطیر می‌تواند بسیاری از نهادهای ابتدایی ادوار کهن تمدن بشری و ارتباطات اقوام را با یکدیگر مشخصی سازد.»

همچنین، بررسی ادیان کهن، می‌تواند رهنمایی دقیق باشد برای یافتن ریشه‌های باورهایی که برخی از آنها تا به امروز در میان افراد یک قوم به حیات خود ادامه می‌دهند و نیز ریشه‌های شکل‌گیری یک افسانه، یک شخصیت اسطوره‌ای و یا حمامه‌ی آن قوم.

۱-۲- تعریف اسطوره

«استوره» واژه‌ای است عربی، برگرفته از واژه‌ی یونانی «هیستوریا» (historia)، که این واژه‌ی یونانی سپس‌تر به «میتوس» (mytos) تبدیل گردیده و کلمه‌ی استوره در سایر زبانهای اروپایی از همین ریشه گرفته شده است.

«به تعریف زاله‌ی آموزگار؛ استوره را باید داستان و سرگذشتی مینوی دانست که معمولاً اصل آن معلوم نیست و شرح عمل، عقیده، نماد، یا پدیده‌ای طبیعی است که به صورت فراسویی که دست کم بخشی از آن از صفتها و روایتها گرفته شده و با آئین‌ها و عقاید دینی پیوندی ناگستینی دارد. در استوره وقایع از دوران اولیه نقل می‌شود. به عبارت دیگر، سخن از این است که چگونه هر چیزی پدید می‌آید و به هستی خود ادامه می‌دهد. شخصیتهای استوره را موجودات مافوق طبیعی تشکیل می‌دهند و همراه هاله‌ای از تقدس، قهرمانهای مثبت آن را فرا گرفته است. حوالشی که در استوره نقل می‌شود از این جهت که دیدگاههای آدمی را نسبت به خویشن و جهان و آفریدگار بیان می‌کند، دارای اهمیت است.»^۱

«همه‌داد بهار تعریف خویش را از استوره چنین بیان می‌دارد؛ استوره اصطلاحی کلی است و در برگیرنده‌ی باورهای مقدس انسان در مرحله‌ای خاص از تطورات اجتماعی که در عصر جوامع به اصطلاح ابتدایی شکل می‌گیرد، و باورداشت همگان می‌گردد.»^۲

میرچا الیاده (Eliade) نیز استوره را این گونه تعریف کرده است؛ «استوره نقل‌کننده‌ی سرگذشتی معنوی است و روایت‌کننده‌ی واقعه‌ای است که در زمان اولین، یعنی در ازل اتفاق افتاده، استوره معمولاً دارای روایت خلقت است، یعنی می‌گوید چگونه چیزی پدید آمده، موجود شده، و هستی خود را آغاز کرده است.»^۳

«استوره بیان نمادین زیر ساختهای اجتماعی و اندیشه‌ی مشترک در منابع باستانی و پیش از تاریخ است.»^۴

«استوره بیان نمادین نیازها و آرزوهای ژرف روانی در اعصار باستان است.»^۵ فروید (Sigmund Freud) بر این اعتقاد بود که از طریق بررسی استوره‌های یک ملت می‌توان تمایلات غریزی و امیال روحی آنان را دریافت.^۶ یونگ (Young) باور داشت که اساطیر هر قوم نمایانگر نیازهای روانی آن قوم، به صورت نمادین است.^۷

۱-۲-۱- دلیل وجودی اسطوره

«استوره واکنشی از ناتوانی انسان است در مقابله با درمانگیها و ضعف او در برآوردن آرزوها و ترس او از حوادث غیرمتربقه. از سوی دیگر، اسطوره تجسم احساسات آدمیان است به گونه‌ای ناخودآگاه، برای تقلیل گرفتاریها یا اعتراض به اموری که برای ایشان نامطلوب و غیرعادلانه است و چون آن را تکرار می‌کنند، آرامشی به آنها دست می‌دهد. تکرار این داستانها که در قالب نوعی آیین بزرگوار می‌شود، به آنها حقانیت و واقعیت می‌بخشد. اسطوره همچنین نشانه‌ای از عدم آگاهی بشر است از علل واقعی حوادث.»^۸

۱-۲-۲- اصل و ماهیت و زمان اسطوره‌ها

در واقع نمی‌توان زمان خاصی را به اسطوره‌ها اختصاص داد. تنها می‌توان با بررسی همسایه‌ایی که به چشم می‌خورد، دوره‌های خاصی را بر آنها منطبق دانست. «استوره‌های هند و ایرانی نیز همگی از یک زمان نیستند و به دوره‌های مختلف تعلق دارند.»^۹

۱-۳- تعریف دین

«دین» واژه‌ای فارسی می‌باشد. معنی این واژه در زبان عربی «قضاؤت» است و همچنین معنای دیگری نیز برای آن آورده شده است؛ اطاعت، سرسپردگی، آیین و شریعت. در واقع دین مجموعه قوانین و رهنمونهای الهی می‌باشد که ایمان آورندگان را به سمت رستگاری هدایت می‌کند.^{۱۰}

«ردشت دین را به صورت «دئنا» (*daēnā*) آورده که به معنی وجود و ضمیر پاک است. دین از نظر علمای خداشناس عبارت است از قانون و نمادی خدایی که مشتمل بر اصول و فروع باشد و آن دین از طرف خداوند بر مردمی عاقل و بالغ نازل شده باشد.»^{۱۱}

«دورکیم (*Dur Kheim*) - جامعه‌شناس فرانسوی - عقیده داشت که دین، مذهب مشترکی از اعتقادات و اعمال مربوط به مقدمات و محرمات است. این اعتقادات و اعمال کسانی است که به نام گروه مؤمنان به آن گرویده و در امت واحدی گرد می‌آیند.»^{۱۲}

جیمز فریزر (James G. Frazer) اعتقاد داشت که دین ابتدائی بر سه رکن استوار شده بود: جادو، توتمیسم (Totemism) و آیین‌های باروری و گیاهی.^{۱۳}

«فریزر بر آن بود که انسان ابتدائی بیش از همه می‌کوشید تا جریان طبیعت را به سود خویش در اختیار گیرد، و از طریق برگزاری آیین‌ها و به کار بردن افسون و طلسماًت، سعی در برآورده ساختن مستقیم این خواست و به فرمان درآوردن ابر و باد و مه و خورشید و فلک و جانور و گیاه داشت. زمان زیادی بر این عصر بگذشت تا انسان ابتدائی با بازساختن محبدودیت امکانات اعمال جادویی خود، به آبرگران (=نیروهای مافوق بشری) روی آورد، یعنی به خدایان، روان‌های نیاکان، یا حتی دیوان، بر اساس وجود چنین تفاوتی میان در اختیار گرفتن امور از سویی و به شفاعت رفتن به نزد آبرگران از سویی دیگر است که فریزر تفاوت میان دین و جادو را مشخص می‌ساخت.

اما تعریف فریزر از توتمیسم عبارت است از «رابطه‌ای نزدیک که محتملأً میان گروهی از مردم دارای قرابت با یکدیگر از یک سو، و انواعی از موجودات طبیعی یا مصنوعی از طرف دیگر وجود دارد، که این موجودات توتم آن گروه انسانی خوانده می‌شوند». بدینگونه، توتمیسم دو جنبه دارد: نخست روشی در گروه‌بندی اجتماعی است و دیگر، نظامی دینی است شامل باورها و کردارهای وابسته به آن. از نظر اجتماعی، توتمیسم عبارت است از وسیله‌ای برای مشخص ساختن تقسیمات فرعی قبیله، و از نظر دینی و اعتقادی توتم دارای نوعی تقدس است و مصرف آن -اگر قابل مصرف باشد- برای اعضاء گروه وابسته به آن توتم، حرمت دارد و گاه مراسم و آیین‌ها برای زیاد کردن آن برگزار می‌شود. . . .

سومین نکته‌ای را که جیمز فریزر مطرح کرد، آیین‌های باروری و گیاهی بود که به یاری یک رشته مراسم پیچیده و شگفت‌آور جادوئی و دینی، به منظور برآنگیختن و در اختیار داشتن عمل بارورکنندگی آسمانها و زمین، خورشید و باران، پدید آمده بود. آیین‌هایی که گاه با خشونت نیز همراه بود و حتی شهادت می‌توانست بخشی از آن به شمار آید. در چنین آیین‌هایی، مرگ گامی به سوی رستاخیز، تباہی تن مرحله‌ای از باروری و باززایی، و فرا رسیدن پائیز و زمستان دیباچه‌ای بر بهاری دیگر شمرده می‌شد.»^{۱۴}